

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๐/๒๕๕๒

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ศาลแพ่งส่งข้อโต้แย้งของจำเลย (บริษัท ริเวอร์กรุ๊ป จำกัด กับพวก) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๕

ศาลแพ่งได้ส่งข้อโต้แย้งตามคำร้องของ บริษัท ริเวอร์กรุ๊ป จำกัด กับพวก จำเลยและผู้ร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยของโจทก์ และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ความว่า บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิทก้า จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง บริษัท ริเวอร์กรุ๊ป จำกัด กับพวกรวม ๔ คน เป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๗๘๘/๒๕๕๐ ในข้อหา กู้ยืม ค่าประกัน รับผิดชอบสัญญาจำนำ โดยให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินแก่โจทก์ จำนวน ๓๓,๖๑๖,๕๓๗.๕๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของเงินต้น จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ร้องได้ยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ว่า การคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ตามประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยของโจทก์นั้น ขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๕ และขัดต่อพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๕๓๕ จึงขอให้ศาลแพ่งรอกการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า

๑) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดได้จากผู้กู้ยืม พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕

๒) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวน ๔ ฉบับ คือ

๒.๑) เรื่อง ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๘

๒.๒) เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๓

๒.๓) เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕

๒.๔) เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕

๓) ประกาศบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิทก้า จำกัด (มหาชน) เรื่อง อัตราดอกเบี้ยหรือ ส่วนลดสำหรับเงินให้กู้ยืม ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๕

๔) พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่ เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี

ประกาศและพระราชบัญญัติตามกล่าวข้างต้นใน ๑) ๒) ๓) และ ๔) ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ โดยผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นเหตุผลในคำร้องว่า ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๕ และพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๓ ได้บัญญัติไว้โดยสรุปความได้ว่า บุคคลย่อมเสมอกันในทางกฎหมายและได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ผู้ร้องประชาชนทั่วไป โจทก์หรือสถาบันการเงินต่างก็เป็นบุคคลตามกฎหมาย เช่นเดียวกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่อง.....สถานะ ของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม.....จะกระทำมิได้ ดังนั้น กฎหมาย หรือประกาศ โดยอาศัย อำนาจแห่งกฎหมายใดก็ตาม ที่ทำให้บุคคลได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายไม่เท่าเทียมกัน ย่อมขัดต่อ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

พิจารณาจากคำร้องแล้ว มีประเด็นต้องวินิจฉัย ๒ ประการ คือ

๑) ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย จำนวน ๔ ฉบับข้างต้น และ ประกาศบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิทก้า จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

๒) พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับ อัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดได้จากผู้กู้ยืม พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยอีก ๓ ฉบับ คือ (๑) เรื่อง ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๘ (๒) เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชนและการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ และ (๓) เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ประกาศทั้ง ๓ ฉบับ ออกโดยผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศดังกล่าวมานี้ มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ดังนั้น จึงไม่ถือว่าเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยได้

ส่วนประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕ เป็นกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ สำหรับประกาศบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จีทก้า จำกัด (มหาชน) เรื่อง อัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดสำหรับเงินให้กู้ยืม ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๕ สามารถเทียบเคียงได้กับประกาศ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สินเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยไว้แล้วตามแนวคำวินิจฉัยดังกล่าวมา จึงไม่ต้องวินิจฉัยอีก

๒) พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่นั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ แล้ว ซึ่งเป็นกรณีเดียวกัน จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

ตามเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยยกคำร้อง

ศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ